

De historie van Klooster Dolphia

Franciscus van Assisi (1182-1226) ging op een nieuwe manier het Evangelie van Jezus Christus beleven. Hij werd bedelaar, zorgde voor melaatsen en trok al predikend de wereld door. Hij had een grote liefde voor de natuur en daarom is hij nu patroon van de milieubeweging (ekologie) en daarom is zijn feestdag 4 oktober tegenwoordig werelddierendag. Franciscus kreeg volgelingen, die in de loop der eeuwen verschillende groepen gingen vormen. Zo bestaat er vanaf 1528 Kapucijnen (bruine paters, vroeger altijd blotevoetpaters).

Toen het klein-seminarie (opleidings-school voor toekomstige paters) in Langeweg bij Zevenbergen te klein werd, werd een nieuw seminarie met klooster gebouwd in Dolphia. Op 1 augustus 1935 kwamen de eerste Kapucijnen in Dolphia wonen, eerst in het huis waar de heer Klapp (voorheen de familie Maatje) heeft gewoond; op 12 augustus 1936 begon de bouw van het klooster. Op 2 september 1937 konden de Kapucijnen van het woonhuis verhuizen naar het klooster en op 6 september 1937 kwamen er 24 leerlingen wonen van het nieuwe klein-seminarie.

De Kapucijnen namen ook de zielzorg op zich van het gebied rond de Bernadettekerk, die al eerder was gebouwd (de eerste steen was gelegd op 8 april 1934) en die op 29 november 1992 werd gesloten.

In de oorlog 1940-1945 werd het klooster door de Duitsers in beslag genomen (op 31 maart 1943) en na de oorlog door de Canadezen. Op 31 januari 1946 werd het klooster vrijgegeven. De Kapucijnen kwamen weer terug.

Maar het seminarie is er niet meer teruggekomen. Wel kwam er op 1 mei 1946 het noviciaat (het proefjaar) voor nieuwe Kapucijnen. En dat heeft geduurd tot 5 september 1966. Maar omdat er weinig of geen nieuwe Kapucijnen meer bijkwamen in Nederland, werd er voor het klooster-gebouw een andere bestemming gezocht en gevonden.

Eerst kwamen er Arubaanse meisjes wonen van textielbedrijf Van Heek, later gastarbeiders van Vredenstein. Het klooster werd eigendom van de Stichting Bruggerbosch in januari 1972. In 1978 werd erin gevestigd het Twents Conservatorium te Enschede en sinds 1988 is het eigendom van Jeroen Teelen (aangekocht als huisvesting voor Teelen

kennismangement) die het pand opknapte en veel door het conservatorium gepleegde aanpassingen terugbracht in de oorspronkelijke staat.

Op andere plaatsen in Enschede bleven Kapucijnen werken, bijv. in de Jacobusparochie en in De Wonne. In het Ariënshuis werk nu nog pater Valentius van der Putten als rektor.

In de tijd dat de Kapucijnen in klooster Dolphia woonden, deden ze allerlei werk: je had paters (Kapucijnen die priester zijn) die in de Bernadette-parochie werkten als pastoor en kapelaan (de laatste pastoor was pater Ananias); andere paters en broeders (zo noemen wij de Kapucijnen die geen priester zijn) gaven les aan de jongens van het seminarie, en voetbalden mee enz. Later toen het noviciaat er was gaven enkele paters aan de novicen lessen en leerden het goed bidden en werken om een goed Kapucijn te worden.

Andere paters zijn moderator geweest van de studenten van de scholen in Twente (bijv. MTS en Hogere Textiel School): paters zorgden ook voor het Woonwagenwerk. Andere kapucijnen werkten voor het zogenaamde Via Paciswerk, tegenwoordig zouden we zeggen: oekumenisch werk tussen katholieken en protestanten. Ook deden ze aan Don Bosco-werk: sociaal werk voor ouders en jeugd (bijv. Innocentius zorgde voor de bouw van kerkje en patronaat voor de mensen van de "Krim").

Aldus een Kapucijn die als novice 1946-1947 in klooster Dolphia heeft gewoond en de feiten waarvan wijzelf getuige zijn geweest.